

Educatorii muncitorilor de mâine

Pentru a treia oară în săptămâna respectivă Constantin Ofleru — educator la Școala profesională „Kirov” — discută cu ucenicii Constantin Popescu din anul II D.

— De ce lipsești? Ai venit la școală ca să înveți o meserie. Ești însă condus la clasă. Încercă să te strecozi, înclinându-te în primul rând pe tine. Pierzi și stîmna colectivului. Știi că nu ești un bălat rău. Dar nu îți ai ale oare greșit prietenii?... Încearcă să vezi în colegii tăi de clasă, în colectivul școlii, în noi, educatoarii, un răzăm...

Pînă tîrziu au discutat cel doi. Vorbele educatorului l-au mișcat pe ucenic. A început să-l frămînte întrebarea: încotro merg? Încotro merge ucenicul Popescu? — Aceasta era întrebarea care-l frămînta pe educator. A mers la părinții bălăului, la fraiele său, a stat de vorbă cu aceștia despre Constantin, despre caracterul său. A cerut ajutorul colectivului și Popescu a simțit în educator, în colectiv, un prieten adevărat. Spre marea bucurie a tuturor, Popescu, care pe la mijlocul anului școlar era la numai un pas de exmatriculare, a promovat clasa. Și nu la limită. Popescu nu a fost însă singurul caz de acest fel. Un alt educator de aici, Sanda Buzolanu, și o amintește pe Elena Chejan.

— Era cea mai îndisciplinată din școală. Nu învăța, răspundea obraznic. Un criticătole colegii, am discutat cu ea, dar se încăpățîna să rămîna nepăsătoare. Pînă într-o zi, cînd mi-a venit un gând:

— El, ce zici, îți dăm răspunderea cămînului?

— Tu, Crez că n-ai să fii în stare să faci ordine?

— Dă... — Așa a zis și a plecat ochii. El era rusine. Atunci am înțeles că Chejan se va schimba. A luat cămînul în primire, înțelegînd că de acum trebuie să fie altfel. Această răspundere a obligat-o și s-a schimbat. N-o mai recunoștii. E cea mai bună din școală. Învăț exceptional.

Cel doi educatori din școală, Constantin Ofleru și Sanda Buzolanu, s-au legat de școală și muncesc cu pasiune. El înșiși s-au ridicat din rîndul muncitorilor. Își îndeplinesc sarcina ce le-a fost încredințată cu conștiința că răspund de modelarea unui material deosebit de prețios. El lucrează cu copiii în perioada de formare a personalității lor. Alți intervine talentul și pricepera educatorilor în lupta de a și-l apropia, de a deveni prieten, sfătuitor în multiplele probleme pe care viața și munca lor le ridică.

El se preocupă să dezvolte continuu la ucenicii dragostea pentru patria noastră, pentru muncă, el se străduiește să le cultive trăsăturile muncitorului înalt, curajul, abnegația, spiritul de inițiativă etc. Mai înțeleg, s-au gândit ei, trebuie să cunoaștem aptitudinile și inclinațiile ucenicilor; ei au discutat cu părinții, cu profesorii și diriginții, au asistat la ore, au mers la fabrică să vadă cum muncesc. Au organizat o colecție de discuții în legătură cu preocupările ucenicilor în timpul liber. Așa au aflat că mulțora le place pictura, muzica, versurile etc. Ei fac de asemenea parte din comitetul U.T.M. În colaborare cu direcțiunea, au sprijinit întregul comitet, el organizează acțiuni educative interesante.

Între-o zi educatorii le-au spus ucenicilor: „Mîine mergem la Muzeul de Istorie a Partidului”. Acolo, în vreme ce ucenicii priveau diferitele documente și mărituri, educatorii le-au vorbit despre lupta claselor muncitoare de-a lungul anilor. Le-au arătat că acești lupte conduse de

partid se datorează și condițiile în care învață el azi meseria. Acest lucru a avut un mare efect asupra ucenicilor. Alături, în vizitele făcute la diferitele expoziții, cel doi educatori le-au împărțit ucenicilor unele cunoștințe în domeniile artei, picturii, sculpturii. Ucenicii se bucură din plin de dragostea și atenția educatorilor.

— Pentru ei, spune tov. Buzolanu, organizăm „Duminica tineretului”. Unii joacă șah, alții citesc sau vizionează programele de televiziune sau dansează. În zilele mergem în colectiv la filme sau la teatru și apoi seara în cămin ne povestim impresiile, căutăm să înțelegem și înțelegem mai bine conținutul de idel al spectacolului vizionat. La sala de radioamplificare — adaugă tov. Ofleru — le prezentăm programe educative. Odată sau de două ori pe săptămîna mergem cu toții la muncă patriotică. În ultima vreme am muncit pe șantierul din Plața Teatrului de Operă. În ziua acesta se trezește la ucenicii mîndria de „construcțori”.

Întregul colectiv din această școală vorbește cu căldură despre pasiunea cu care muncesc acești educatori, despre lucrurile interesante, metodele educative, atractive, folosite de ei în munca cu ucenicii.

Nu același lucru l-am înțeles la Școala profesională „Electroaparataj”. Aici cel doi educatori desfășoară o muncă formală, birocratică. El nu se ocupă de organizarea timpului liber al ucenicilor, nu se frămîntă cum să procedeze, ce metode să folosească pentru a întări spiritul de colectiv.

— Ce fac ucenicii duminică?

— I-am întrebat pe educatorul Alexandru Stănescu.

— Făcure face ce vrea.

Așa se pune aici problema cînd e vorba de organizarea timpului liber. Să facă ce vrea ucenicii numai să nu facă răgăle.

În școală sînt lipsiți serios de atît în ceea ce privește însușirea cunoștințelor, cit și în ceea ce privește disciplina. În mare LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Cercul de aero-navomodel de la Palatul Pionierilor din Timișoara se bucură de mare popularitate în rîndul pionierilor numărînd aproape 250 elevi. În fotografie: Ștefan Rotz, instructorul cercului, explică pionierilor părțile componente ale unui avion de școală.

Satul în care trăiești

Este evident pentru oricine că satele noastre trăiesc cu toate, fără deosebire, o neliniștită și puternică viață înnoitoare. După secole întregi de bezna totală, după secole întregi de primitivitate și suferință, de mizerie materială și de înăpoiere, satul românesc cunoaște azi o viață ce nu mai suportă nici măcar un singur termen de comparație cu trecutul. Pentru că nu se poate compara contrastul, nici lumina prezentă cu beznă ucigătoare a ceea ce o fost, nici grija pentru sănătatea omului de azi cu delăsarea criminală de ieri, suferința crîncenă a anilor ce s-au trecut, cu zăpezile și viscocele lor.

Imi stă în minte exemplul cel mai apropiat de inima mea. E vorba de satul părinților mei, de satul Crușovăț. Nu cred să fi fost odinioară alt sat mai deprins și mai prăpădit decît acesta care se cheamă Crușovăț. Era un sat primitiv și în el cred că se trăia ca pe vremea dacilor. Griul se tăia cu seceră, îndoit de soale, și se treiera pe aria de pămînt, cu copitele calilor, zahărul nu era cunoscut decît ca medicament, dar tot ca medicament treceau și limba oili pusă pe rană și cărbunii stînși în apă și desiccate. Dintr-o mecanică străveche nu se cunoștea decît moara cu apă, mălăul curgea în bilid amestecat cu piatră și lacrimi. Dar vă sfătuiască, nu vă sfătuiască cu răg, dacă treceți cu trenul spre Caransebeș, și atenți la gara care se află între Iaboleni și Domagnea. Veți vedea chiar în preajma părții o întreprindere

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3270

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 18 noiembrie 1959

Noi utilaje comerciale

În acest an numeroase magazine pentru desfacerea produselor industriale și alimentare, precum și restaurante și bufete din orașele și centrele muncitorești au fost înzestrate cu noi utilaje comerciale, ceea ce a permis o mai bună aprovizionare și deservire a populației.

Vînsarea mărfurilor a devenit mai rapidă în numeroase magazine datorită înzestrării acestora cu aproape 200 aparate de casă de marcat. Numărul vitrinelor frigorifice ale diferitelor restaurante, măcelării, magazine de produse alimentare a sporit cu 700. Printre acestea se află și conservatoare pentru fructe, carne și alte produse congelate. Utilajele comerțului de stat au primit de asemenea un mare număr de balanete manometre, aparate de control, piese de schimb pentru vitrine frigorifice, mașini de preambalat piper, cacao pudră, zahăr și produse farmaceutice și alte utilaje comerciale.

O mare parte din acestea sînt produse în țara noastră. În ultimul timp au început să se fabrice și alte tipuri de utilaje comerciale, cum sînt vitrine frigorifice deschise pentru magazinele de mezeluri și produse lactate, vitrine frigorifice speciale pentru măcelării, agregate frigorifice și altele.

(Agerpres)

Din viața și munca tineretului

Prin valorificarea fierului vechi — un tractor pentru cercul micilor tractoriști

Organizații în brigăzi utemiste de muncă patriotică, elevii Școlii medii mixte din Drăgășani în frunte cu cei mai buni utemiști au hotărît ca într-un timp scurt să colecteze cantitatea de 10.000 kg. fier vechi. Acțiunea de colectare a fierului vechi a început de mult. Acum, ea s-a transformat într-o adevărată întrecere pe clase. Elevii Marcel Boșneag, Mioara Jianu, Luminița Baracaru, Elena Mustăța, Victor Mitraș și alții, se află în fruntea celor care depun zilnic în magazia școlii cantități însemnate de fier vechi. La ultima adunare generală U.T.M., deschisă cu elevii, conducerea școlii a comunicat elevilor că suma provenită din valorificarea fierului vechi, se va adăuga fondului necesar cumpărării unui tractor pentru cercul „micilor tractoriști” în care s-au înscris de pe acum un număr foarte mare de elevi.

CICERONE STĂNESCU elev

La întoarcerea în stațiune

— Băteți, stați liniștiți pe paturi. Astăzi o să avem o pauză mai lungă ca de obicei. Trebuie să facem niște socoteli. Să vedem cu ce ne întoarcem în stațiune. Și zicînd acestea, Petru Ghizdeanu, șeful brigăzii de tractoraște, scoase cateful în care avea însemnate toate rezultatele brigăzii.

Constantin Burlacu, Nicolae Vasile și ceilalți membri ai brigăzii se așezară în jurul său în încăperea atît de familiară și dragă a vagonului dormitor. Din socoteale făcute de el a rezultat următorul bilanț:

Brigada, trunțășă pe S.M.T. Poșta Gilnau regiunea Ploiești,

a terminat planul anual de lucrări agricole cu 17 zile mai devreme. Totodată, a economisit peste 9.400 litri motorină, 900 litri benzină și numeroase piese de schimb. Toate acestea au făcut ca prețul de cost la fiecare hantru să scadă cu 35 lei. Băteții din brigada lui Petru Ghizdeanu au vorbit cu mîndrie despre realizările lor din acest an.

B. NICOLAE

Concert pentru studenții Universității „C. I. Parhon”

Monumentala sală a Ateneului R. P. Romîne a cunoscut ieri seară un public deosebit. Sute de studenți ai Universității „C. I. Parhon” au auzit un interesant concert simfonic popular dat de prima orchestra simfonică a țării. Programul întocmit cu multă grijă cuprinzînd Tarantela de A. Castaldi, Concertul pentru clarinet și orchestră nr. 1 de Weber, solist Octavian Popa, Concertul pentru violoncel și orchestră de Saint Saens — solist Vladimir Orlov și Simfonia II-a de I. Brahms a trezit un deosebit interes în rîndurile studenților. Străduințele dirijorului Mircea Basarab și ale colectivului artistic emerit al Filarmonicii „George Enescu” au fost răsplătite cu aplauze călduroase. Aceasta constituie o nouă dovadă a succesului de care se bucură în rîndurile iubitorilor muzicii simfonice concertele populare organizate anul acesta de Filarmonica bucureșteană.

TR. POTERAȘ

In excursie la Doftana

Nu de mult, elevii clasei a IX-a B de la Școala medie nr. 1 din Giurgiu au propus tovarășii profesoare Dumitru Bratu diriginta clasei, să organizeze o excursie la Doftana.

Recent, împreună cu diriginta lor, ei au plecat în excursie pe traseul București — Ploiești — Doftana. La Doftana, elevii au vizitat cu viu interes muzeul înțelegînd cu acest prilej și mai bine, sacrificiile ce le-au făcut fiii clasei muncitoare pentru ca ei, să ducă azi un scurt popas admirînd cu această ocazie construcțiile noi din centrul orașului. Capitala a oferit tinerilor vizitatori neamănunțate surprize. Aici, ei au vizitat Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc Român și citeva expoziții.

BOBEI C. MARIN elev

Pe șantierul casei de cultură a orașului

Cel peste 400 de tineri muncitori, ingineri și tehnicieni de la întreprinderea „11 Iunie” din orașul Cluj-Napoca, mobilizați de organizațiile U.T.M., au hotărît să efectueze voluntar întregul volum de muncă necalificată necesară construirii casei orașenești de cultură.

În cele trei luni care au trecut de la luarea acestui inițiativă tinerii de la întreprinderea „11 Iunie” au efectuat pe șantierul casei de cultură un număr de 28.938 ore de muncă voluntară, realizînd economii în valoare de 45.876 lei.

EMILIA SAVU muncitoare

La Reșița va intra curînd în funcțiune Melanjorul de fontă

La Reșița se apropie de sfîrșit construcția unui nou agregat melanjorului de fontă cu o capacitate de 600 tone. Proiectat de I.P.R.O.M.E.T. din București, acest agregat va aproviziona în permanență oțelăria cu fontă lichidă, fapt ce va duce la îmbunătățirea calității oțelului și la scurtarea duratei de elaborare a șarjelor. Temperatura ridicată a fontei lichide va fi menținută în melanjor cu ajutorul unor injectoare cu flăcără lungă, alimentate cu gaz de cocs. Descărcarea lui se face automat prin comenzi executate de la distanță.

Depășind graful de producție stabilit, constructorii și montajorii sînt hotărîți să dea în exploatare melanjorul pentru fontă lichidă încă în cursul acestui an.

(Agerpres)

Între elevii Școlii profesionale de mecanici din Capitală, ascultînd atenți explicațiile profesorului Haralambie Rădulescu.

Foto: AGERPRES

Aceste două tinere, Mihăilescu D. și Begu Alexandrina, lucrează în laboratorul uzinelor „23 August” din Capitală. Fotografia noastră le-a surprins în momentul în care ele fac o probă de laborator.

Foto: N. STELORIAN

Studenții lumii în apărarea păcii

Un copac cu ramurile troienite de ninsoarea anilor care l-au înecat. Acesta este Zdenek Nedjely, președintele Academiei de știință cehoslovace, vechi luptător împotriva negurii brune a fascismului. A ureat la tribuna conferinței cu pași demni și a primit surprinzător de mult aplauze. Aceasta constituie o nouă dovadă a succesului de care se bucură în rîndurile iubitorilor muzicii simfonice concertele populare organizate anul acesta de Filarmonica bucureșteană.

Uniunea generală a studenților musulmani algerieni din Franța a fost dizolvată, 15 studenți algerieni au fost arestați și torturați în mod sîlbatic, iar secretarul general al uniunii, Mohammed Kheimisi este închis într-o celulă dintr-o temniță de mai bine de 2 ani fără a i se putea aduce măcar o singură acuză. Ei știu că: colonialiștii încearcă prin toate mijloacele să înăbușe conștiința popoarelor subjugate. Aceștia trăiesc — ca păsările nopții — DIN ÎNTUNERIC și PRIN ÎNTUNERIC.

Acesta este de asemenea, politică. O politică împotriva căreia popoarele luptă: în Uganda și în Camerun, în Nicaragua și în Paraguay, în Madagascar și în Vietnamul de sud. Rezoluția conferinței aprîndă cu toată puterea lupta studenților din coloniile pentru independență, lupta pe care studenții o duc alături de popoarele lor.

Un tânăr englez a venit la tribuna: „Noi trebuie să ne ridicăm cu fermitate împotriva pericolului pe care îl reprezintă reînarmarea Germaniei occidentale, împotriva înarmării atomice”. Ei știu că: explozia unei bombe nucleare de 20 megaton — după înșirîi afirmația profesorului american Pauling — provoacă moartea a 10.000 persoane în urma bolilor contractate, în special cancer și leucemie, 50.000 de persoane fiind amputate de alte maladii. Profesorul Pauling apreciază că pînă acum aproape un milion de oameni au murit de cancer ca efect al experimentelor nucleare. Ori, în Germania occidentală se fac pregătiri pentru un război atomic. Și sînt ridicele afirmațiile studentului liberal Dieter Koniecki după care guvernul federal ar fi un guvern democratic, iar broșurile de propagandă care demască reînvierea militarismului și fascismului vest-german ar fi „dăunătoare mișcării democratice din Germania”. Dieter Koniecki nu a fost aplaudat. Studenții intrunși în conferința de la Praga știu că însuși președintele partidului liberal, dr. Reinhold Meier, a caracterizat discursurile lui Strauss ministrul de război al lui Adenauer drept „strigăte războinice”, iar statul lui Adenauer „un stat militar înarmat pînă în dinți”. Ei mai știu că Adenauer respinge toate propunerile pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa Centrală. Aceasta este o politică. Dar o politică asasină care amintește de Hitler. Și studenții au aplaudat atunci cînd s-a vorbit despre propunerile studenților din Cehoslovacia și Polonia și R.D.G. și România și Albania și China și Japonia pentru crearea de zone denuclearizate în Europa Centrală, în Balcani, în Extremul Orient.

Corespondență telefonică de la Praga

Studenții s-au ridicat împotriva unor strîmbătăți li s-a spus cu condescendență: «Nu vă amestecați, sînteți tineri, nu puteți să înțelegeți asemenea lucruri. Cei ce îi îndemnați pe tineri să se închidă resemnați între zidurile școlilor făceau politică. Dar era o politică proastă. Aici se vorbește despre pace. Și se găsesc oameni care vă spun: «Asta este politică». Da, este adevărat, asta este politică. Dar este o politică bună. Cine suportă nenumărate privațiuni din pricina cursei înarmărilor? Voi, tinerii. Pentru noi se construiesc armele morții? Pentru voi oameni tineri, chemați să ucidă sau să se lase uciși. Este sau nu asta o politică? Da, fără îndoială este. Dar o politică criminală. Și împotriva celor ce o practică trebuie să luptați dacă vreți să trăiți, dacă vreți să duceți mai departe cercurile științei și culturale. De aceea vă adresez acest apel fierbinte dragii mei: Fiți vigilenți!”

Erău în sală aproape 130 de oameni tineri reprezentînd organizații studențești din toate colțurile lumii. Ei au înțeles pe primejdie pentru pace reprezintă politica cercurilor agresive, imperialiste. În picioare, înflăcărați, ei au răspuns cu un tunet de aplauze. Știu: în Brazilia bugetul militar înghite un miliard și jumătate pesos în vreme ce profesorii și învățătorii au salarii de foame. Știu: 12 zile de război în Algeria costă exact atît cît este necesar pentru a se asigura anual 100.000 de burse pentru studii. Toate acestea sînt într-adevăr politici. Dar o politică ucigătoare. Lată dece trăsătura principală a Conferinței internaționale a studenților pentru pace a fost spiritul ei militant.

Un tânăr din Ecuador a propunat de la tribuna un adevăr de necontestat: „Lumea este împărțită în două: de o parte progresul; de alta mizeria și înăpoierea”. Cine l-ar fi putut contrazice? Ei știu: în Sudan unde domnește colonialismul dintr-o populație de 12.000.000 de oameni sînt numai 1.500 studenți, iar 90 la sută din profesori sînt de origine britanică. Ei știu: în Martinica nu există instituție de învățămînt superior. Ei știu și

în urma bolilor contractate, în special cancer și leucemie, 50.000 de persoane fiind amputate de alte maladii. Profesorul Pauling apreciază că pînă acum aproape un milion de oameni au murit de cancer ca efect al experimentelor nucleare. Ori, în Germania occidentală se fac pregătiri pentru un război atomic. Și sînt ridicele afirmațiile studentului liberal Dieter Koniecki după care guvernul federal ar fi un guvern democratic, iar broșurile de propagandă care demască reînvierea militarismului și fascismului vest-german ar fi „dăunătoare mișcării democratice din Germania”. Dieter Koniecki nu a fost aplaudat. Studenții intrunși în conferința de la Praga știu că însuși președintele partidului liberal, dr. Reinhold Meier, a caracterizat discursurile lui Strauss ministrul de război al lui Adenauer drept „strigăte războinice”, iar statul lui Adenauer „un stat militar înarmat pînă în dinți”. Ei mai știu că Adenauer respinge toate propunerile pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa Centrală. Aceasta este o politică. Dar o politică asasină care amintește de Hitler. Și studenții au aplaudat atunci cînd s-a vorbit despre propunerile studenților din Cehoslovacia și Polonia și R.D.G. și România și Albania și China și Japonia pentru crearea de zone denuclearizate în Europa Centrală, în Balcani, în Extremul Orient.

Studenții delegați la conferință au adresat colegilor lor din întreaga lume un apel patetic: „Pacea nu trebuie așteptată, ea trebuie cucerită prin luptă. Studenții trebuie să lupte alături de celelalte pături ale populației pentru soluționarea celei mai importante probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totală”.

Un dascăl bătrîn a rostit, de la tribuna conferinței, aceste cuvinte de neuitat: „Dară mi-aș putea relua existența de la început, aș vrea să trăiesc o asemenea viață cînd copiii mei mar întrebă: „Tată, ce a fost războiul?”

Sala electrizată, a răspuns cu un tunet de aplauze. Oamenii tineri din aproape 50 de țări păreau acolo, ca niște torțe arînse.

HORIA LIMAN

De peste hotare

In comitetele Adunării Generale a O. N. U.

● Interesul reprezentanților țării slab dezvoltate pentru o rezoluție propusă de R. P. R. ● Încheierea examinării problemei privitoare la împiedicarea răspândirii armelor atomice

NEW YORK 17. — Corespondentul Agerpres C. Răducanu transmite: În Comitetul al doilea continuă dezbaterile generale asupra dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate. Vorbitorii subliniază necesitatea intervenției active a Organizației Națiunilor Unite pentru sprijinirea operelor de industrializare și independență economică a acestor țări.

În acest an, dezbaterile a antrenat un mare număr de delegații. Împreună cu cei înscrși pe lista vorbitorilor, aproape 70 de țări vor lua parte la discuția generală.

Între timp, un mare număr de rezoluții, a căror examinare urmează să înceapă în cursul săptămânii viitoare, au fost depuse pe masa comitetului. Printre cele mai importante sunt rezoluția a 33 de țări privind stabilirea unei comisii O.N.U. pentru dezvoltarea industrială; rezoluția prezentată de Republica Populară Română, împreună cu Albania și Cehoslovacia, privind cooperarea internațională în domeniul dezvoltării industriale de petrol în țările slab dezvoltate; rezoluția prezentată de Bulgaria, Cehoslovacia și Polonia, privind crearea unei organizații internaționale de comerț și măsură pentru dezvoltarea comerțului internațional, precum și o rezoluție a 46 de țări, privind constituirea unui fond al O.N.U. pentru dezvoltarea echipamentului industrial al țărilor slab dezvoltate.

Rezoluția Republicii Populare Române, care, după cum se știe, a fost prezentată oficial în cursul săptămânii trecute, se bucură de pe acum de un mare interes din partea delegațiilor țărilor interesate în dezvoltarea propriilor lor resurse petrolifere și în doborâri din partea țărilor latino-americane și din Asia și Africa.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS: La 16 noiembrie, după o discuție de două zile Comitetul Politic a încheiat examinarea problemei privitoare la împiedicarea răspândirii armelor atomice, problemă inclusă pe ordinea de zi a sesiunii la propunerea delegației Irlandeze. Această delegație a prezentat spre examinare comitetului proiectul său de rezoluție care nu prevede nici un fel de măsură eficientă în acest domeniu, ci cuprinde doar recomandări generale adresate Comitetului celor 10 țări.

Șeful delegației sovietice, V. V. Kuznetsov, care a luat cuvântul în seara din 16 noiembrie, a subliniat că, fiindcă trădădarea în viață a propunerilor Irlandeze nu ar împiedica de fapt răspândirea armelor atomice, delegația sovietică nu poate să

securității în Laos și în Indochina în general.

Plecarea secretului general al O.N.U. în Laos și acțiunile sale ulterioare despre care se vorbește în comunicatul secretariatului O.N.U. din 15 noiembrie, nu contribuie cu nimic la această. Scopul acestor acțiuni, indiferent de pretextul sub care se întreprind, este să camufleze sub numele O.N.U. amestecul continuu al puterilor occidentale în Laos și nu pot decât să complice și mai mult situația creată.

Macmillan se pronunță pentru o succesiune de conferințe la cel mai înalt nivel

LONDRA 17 (Agerpres). — Luind cuvântul la 16 noiembrie la recepția cu prilejul instalării noului lord primar al Londrei, primul ministru Macmillan a declarat că în comparație cu anul trecut s-a produs o importanță slabă a încercărilor internaționale.

Macmillan a reamintit celor prezenți printre care se aflau oameni politici de seamă, oameni de afaceri și financiar, despre discursul pe care l-a rostit anul trecut, când a vorbit despre lupta dintre două blocuri mondiale ale marilor puteri, despre situația încordată. În cursul anului trecut a continuat el, noi împreună cu ministrul Afacerilor Externe am consacrat mult timp încercărilor de a ajunge la o slăbire a încordării. În urma acestor eforturi precum și a vizitei d-lui Hrușciov în Statele Unite, cred că încordarea a slăbit într-o măsură însemnată.

Este extrem de important, a declarat primul ministru englez, să menținem această atmosferă, și pentru acest scop eu cred că este important să mergem înainte. Fără îndoială, există diferite căi pentru a se menține acest pro-

gres. Cea mai bună metodă, unică metodă adevărat eficientă, a spus Macmillan va fi o conferință la nivel înalt.

Desigur ar fi o nebunie să presupunem, a subliniat el că această singură conferință va reglementa toate problemele în ceea ce privește. Problema de astăzi este prea amplă, divergențele sunt prea profunde. Dar eu cred că la o astfel de conferință la nivel înalt se pot realiza unele acorduri limitate în ce privește caracterul, durata sau numărul lor.

Primul ministru și-a exprimat părerea că după încheierea unei astfel de conferințe, trebuie să se realizeze o înțelegere cu privire la organizarea unei noi conferințe. În acest mod, a spus el, încordarea în lume poate fi micșorată, iar problemele pot fi rezolvate treptat pas cu pas.

Macmillan a arătat că după părerea sa, conferința la nivel înalt trebuie să fie bine pregătită, iar aceasta, a adăugat el, necesită „consultări multilaterale între aliații occidentali”.

Macmillan a declarat că el salută apropiata vizită a lui N. S. Hrușciov în Franța.

Partută de dr. Kraul și de un însoțitor d-na Edith Hoerth-Menge, în vîrstă de 71 de ani, aproape complet paralizată este dusă în fața instanței colegiului special al Tribunalului din Düsseldorf. Singura ei „vină” este aceea de a se fi pronunțat în apărarea păcii.

Inscenarea judiciară de la Düsseldorf stîrnește indignarea opiniei publice mondiale

BERLIN 17 (Agerpres). — Opinia publică mondială protestează împotriva inscenării judiciare de la Düsseldorf (R.F.G.) împotriva reprezentanților Comitetului luptătorilor pentru pace din R.F.G. Sydney Silverman, deputat laburist în parlament englez a condamnat această inscenare judiciară. Într-un interviu acordat corespondentului

de la Londra al ziarului „Berliner Zeitung” el a declarat: „Se știe de multă vreme că reînarmarea Germaniei occidentale a deschis calea spre reînvierea vechiului spirit militarist german. Procesul spirit militarist mișcărilor luptătorilor pentru pace din R.F.G. și intenția de a interzice Uniunea persoanelor persecutate de națiuni, reprezintă o nouă dovadă a acestui fapt”.

O vie manifestare a tineretului din Praga pentru pace

PRAGA 17. — Corespondentul Agerpres transmite: Marți după-amiază o mare mulțime de tineri, muncitori și studenți, au manifestat pe străzile Pragai cu prilejul aniversării a 20 de ani de la singura revoluție evolutivă din 17 noiembrie 1939. Valurile de marșuri se revărsau spre parcul „Julius Fucik”, unde a avut loc un mare miting. Peste 16.000 de tineri au umplut până la refuz Palatul Congreselor.

Adunarea a fost deschisă de președintele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, Miloslav Vecker. Apoi a luat cuvîntul președintele U.I.S., Jiri Pelikan, care a arătat că deși studenții din toate țările sîrbărești oscară de 17 noiembrie în condiții diferite, ei sînt uniți

printr-un singur fel — apărarea păcii. Cu toate acestea mai există în lume forțe care ar dori să dezlănțuie un nou măcel. De aceea trebuie considerată ca un fapt foarte important hotărîrea unificată de studenți la conferința lor de a sprijini cu tărie ideea prieteniei și colaborării dintre țările cu sisteme sociale diferite. Conferința internațională a studenților a primit cu satisfacție rezultatul vizitei lui N. S. Hrușciov în Statele Unite, ea a salutat propunerile sovietice pentru dezarmarea generală și totală. Studenții s-au angajat să lupte din toate puterile pentru promovarea ideii de dezarmare și de coexistență pașnică între popoare.

Adunarea a fost deschisă de reprezentanți ai studenților din Uniunea Sovietică, China, R.D. Germană, Cuba și Algeria.

După citirea rezoluției Conferinței internaționale a studenților pentru pace, care a fost primită cu nesfîrșite urale de mîile de participanți, mitingul s-a încheiat cu Imnul Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Pe scurt

MOSCOVA. La 16 noiembrie s-a deschis la Moscova conferința unională de matematică calculatoare și tehnica calculului. La conferință participă peste 2.000 de specialiști. Aceasta este cea mai mare conferință științifică de acest fel din ultimii ani.

DIKARTA. Răspundînd invitației comandamentului forțelor armate din Indonezia, la 17 noiembrie în portul orașului Djakarta a sosit într-o vizită de prietenie o escadră de nave militare sovietice comandată de amiralul V. A. Fokin, comandantul flotei din Oceanul Pacific.

BERLIN. La Berlin a fost dat publicității în comunicat în care se anunță că la 19 noiembrie va sosi la Berlin într-o vizită de prietenie o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac și guvernului Republicii Cehoslovace, în frunte cu A. Novotny, priet. secretar al C.C. al P. C. Cehoslovac și președinte al Republicii Cehoslovace.

PARIS. La 16 noiembrie în regatul Monaco în clădirea Muzeului de oceanografie s-a deschis conferința internațională în problemele îndurării rezidurilor radioactive.

La lucrările conferinței participă reprezentanți a 30 de țări printre care și ai Uniunii Sovietice.

Rășim albi care au pus piciorul în această țară, au fost portughezi. Așa a fost alți în secolul XV. Ei n-au transformat această țară într-o colonie proprie zăisă, ci veneau din cînd în cînd pentru a vină negri pe care-i vindeau apoi ca sclavi plantațiilor din America. De la portughezii a rămas numele de aziști ai țărilor: într-un fluviu au găsit multii crabi și-au boleză „Rtodor Camores” („Fluviul crabilor”). De alți numele fluviului: Camerun, după care a fost numită și țara.

„În 1884, o corabie germană condusă de un navigator cu nume poetic și suflet de flară — Nachtigal (pe românește: privighetoare) aruncă ancora în golul Guineei, pe țărmul Camerunului. Atunci începe viața neagră, de mizerie crîntă colanțată la acest țăr. Colonialiștii germani încep de îndată exploatarea bogățiilor. Dezvoltă plantațiile, iar pentru populația băștină introduc munca obligatorie. Jugul apăsător provoacă o serie de răscoale populare, dintre care cea din 1904 la mări proporții și e înăbușită în valuri de sînge.

În 1916, Camerunul e ocupat de anglo-francezi, care-l împart între ei: Anglia—nordul, Franța — partea sudică. Șase ani mai târziu, ele primesc mandatul oficial al Ligii Națiunilor.

Pentru camerunezi, schimbarea

Plecarea lui A. Mikoian în Mexic

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Anastas Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a plecat cu avionul în dimineața de 17 noiembrie în Mexic la deschiderea expoziției realizării Uniunii Sovietice în domeniul științei, tehnicii și culturii.

Anastas Mikoian a făcut o declarație pentru postul de radio Moscova, în care a transmis un salut poporului mexican, prieten.

În cîntea Congresului P. M. S. U.

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Muncitorii din întreprinderile Industriale din Ungaria depășind angajamentele luate în cîntea Congresului Partidului Muncitoresc Socialist Ungar acordă un mare ajutor oamenilor muncii de la saie.

După cum anunță ziarul „Hetfél Hírelk”, uzinele care produc mașini agricole au și îndeplinit în cursul săptămînii trecute angajamentele lor luate în cîntea congresului, producînd peste prevederile planului mașini agricole în valoare de 82 milioane forinți. Colectivele acestor întreprinderi au hotărît să mai realizeze o producție suplimentară în valoare de 23 milioane forinți, înainte de data deschiderii congresului.

Muncitorii din Industria chimică, care au dat deja peste plan 45.000 tone de îngreșăminte artificiale, acordă de asemenea un mare ajutor țărănilor.

Muncitorii de la întreprinderile Industriale electrice, au electrificat în cîntea congresului 114 sate, în loc de 85 de sate prevăzute în planul pentru acest an. Afară de aceasta, vor fi alimentate cu energie electrică pînă la sfîrșitul anului 328 cooperative agricole de producție, în loc de 270 prevăzute în plan.

Presă americană intensifică presiunile asupra Cubei

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS: Presa americană a intensificat considerabil presiunile asupra Cubei. Ziarul public în mod sistematic articole menite să intimideze și să copleșească guvernul revoluționar al Cubei.

Cauza atacurilor împotriva Cubei o constituie transformările sociale pe care le efectuează guvernul Cubei și în primul rând reforma agrară în urma căreia companiile americane din Cuba își pierd profiturile.

Înăpăturarea transformărilor economice a provocat vîl nemulțumiri din partea monopolurilor americane. Presa din S.U.A. a început o campanie împotriva guvernului Cubei. Un zel deosebit manifestă ziarul lui Hearst

Pe harta lumii CAMERUN

Nu de mult, pe agenda Adunării Generale a O.N.U. a figurat problema Camerunului britanic. Conform unei hotărîri mai vechi a O.N.U., în anul 1960 Camerunul trebuie să devină independent. În acest sens, se va ține în cursul anului viitor în Camerun un plebiscit, în timpul căruia populația locală va avea de ales între alipirea la restul Camerunului, ori alipirea la Nigeria. Această a doua posibilitate a fost ridicată de Anglia, care nu vrea să renunțe la stăpînire și asupra Camerunului.

Reprezentantul sovietic a susținut unificarea tuturor părților Camerunului într-un singur stat național. Această teză a fost sprijinită de delegatul țărilor noastre și de multe alte delegații. Au fost dezbătute manevrele colonialiste de a amina plebiscitul care se va face totuși la începutul anului 1960.

În legătură cu aceasta, n-ar fi lipsit de interes să aruncăm o scurtă privire pe harta lumii, acolo unde se află Camerunul, să răsfăcăm câteva din filele istoriei sale.

aceasta n-a însemnat altceva decît intensificarea exploatarii coloniale. Țara a rămas la fel de înăpătată. Colonialiștii nu dezvoltă decît acele ramuri economice care, în momentul acela, le aduceau veniturii cel mai mari. Se dezvoltă plantațiile de banaan, cacao, cafea, cocos, cauciac. Pămînturile cele mai bune sînt luate cu japca de stăpînitori. Puținul teren agricol — de proastă calitate — rămas localnicilor, este folosit de aceștia pentru cultivarea unor cereale, mai ales porumb, apoi manioc etc. Subsolul Camerunului e bogat în aur, uraniu, titan, costor, magneziu, diamant, cărbune, etc., iar de curînd s-a descoperit și petrol. Într-o lucrare a Institutului guvernamental de documentare economică din Paris se spune recent: „Camerunul este una din cele mai bogate țări ale Africii negre”. Toate aceste bogății sînt însă foarte slab cercetate și puse în valoare. Căile ferate — la un teritoriu aproape dublu cit țara noastră — nu însumează mai mult de 500 km; căratul materialelor, din care cea din 1904 la mări proporții și e înăbușită în valuri de sînge.

Cum este exploatarea această țară?

Iată numai câteva exemple: în posesiunea britanică, trustul agricol „Corporation Development Cameroons” a monopolizat aproape în întregime plantațiile;

Pedagogia fabricanților de bastoane

În școala engleză de pe deoparte și în școlile din apropiere de Stafford. Tema avea să fie: „Rolul pedepselor corporale pentru școlari”. Se spune că a fost o conferință intenționată de a demonstra că pedepsele corporale sînt o metodă eficientă de educație. Conferința a avut loc la Stafford și a dezbatut tema cu cea mai mare pasiune. El a făcut demonstrații practice cu o întreagă colecție de bastoane fabricate de firma sa, predestinate parca „uzului școlilor”.

Nu știm dacă președintele asociației a vorbit în calitate de „pedagog”, de fabricant sau de președinte. După cum se vede din amănunțimea de asemenea nu știm dacă dl. Wildmann intră în categoria „pedagogilor” sau în cea a „fabricanților de bastoane”. Ceea ce însă știm este certitudinea și că spre sfîrșitul conferinței oratorului nostru fabricant a avut prilejul să încerce pe propria sa piele toate produsele întreprinderii sale. Un grup de școlari au năvălit asupra lui dornici să cunoscă pe viu — și anume pe spatele dl. Wildmann — eficacitatea bicelor și bastoanelor și valoarea principiilor pedagogice apărute de președinte, Wildmann n-a înțeles să rămînă inactiv. Dimpovă. La numai două săptămîni după înființarea asociației el a rostit o conferință în localul unei

pe toți în judecată. Pînă atunci însă, va avea timp să caute produselor fabricii sale și asupra eficacității metodei susținute de el.

S-ar putea ca limba care — e o barbarie ce nu-și mai are rostul în școli, să aibă totuși un efect binefăcător asupra domnului Wildmann. S-ar putea ca ilustrul președinte al nu mai puțin ilustrii „asociații” să-i dispară „focul de pedagog” și să cadă din sala de destinație cu mai puțină pretenție, cum a putut.

Relatînd întâmplarea referită a lui Erick Wildmann ziarul englez „Daily News” conchide ritos și filosofic: „Totuși nu se poate ști încă dacă e rațional și rezonabil să se renunțe la metoda pedagogică a bății”. Parafrazîndu-i intr-o anumită măsură pe amii de la „Daily News” noi sîntem înclinați să punem următoarea întrebare: este oare rațional și rezonabil ca, în anul de grație 1959, să nu arunci la gunoii pedagogiei fabricanților de bastoane?

Președintele a declarat că va acționa

O expoziție a realizărilor românești organizată în Peru

LIMA 17 (Agerpres). — În școlile Asociației Naționale a scriitorilor și artiștilor din Peru a avut loc recent o mare expoziție a realizărilor R.P. Romine cu tema: „A 15-a aniversare a eliberării României”. Expoziția a fost or-

ganizată de Asociația culturală peruviano-romină în colaborare cu Ministerul Culturii din Peru. Facultatea pedagogică a Universității San Marcos, Asociația Scriitorilor și Artiștilor și redacția revistei „International Ballet”.

După cum relatează presa peruviană, expoziția care a cuprins 9 secțiuni privind: arta plastică, arta populară, cărți și tipărituri, filme, fotografie, muzică, literatură și presă în R.P.R. a atras un număr extrem de mare de vizitatori. Ea a fost apreciată ca „una din expozițiile cele mai vizitate în ultimii ani”.

Asociația culturală peruviano-romină înființată în 1957 desfășoară o largă activitate de popularizare a R.P. Romine, organizînd vizionări de filme și jurnale cinematografice, concerte și conferințe despre România. Presa „Ultima oră” a lui Mihail Sebastian, tradusă sub auspiciile Asociației este în curs de pregătire la Teatrul din Lima. În cadrul de limbi române a Universității peruviane a fost deschis un curs de limba română. Unul din membrii Asociației, ziaristul Julio Castro Franco care a vizitat România a publicat la întoarcere o carte în limba spaniolă „România de astăzi”.

„New York Journal and American”, care caută să instige poporul american împotriva Cubei. Ziarul a ajuns pînă la a afirma că în Cuba se construiesc obiective militare cu ajutorul unor specialiști ruși în domeniul tehnicii militare.”

Ziarul cuban „Revolucion” a scris despre aceasta că este o născocire de felul „aventurilor baronului Munchausen”.

Ziarul „News” care apare la Miami (statul Florida) scrie fără echivoc: în ultimele săptămîni se vorbește mult despre eventualitatea asasinării primului ministrului Fidel Castro, a fratelui său Raul Castro, a maiorului Ernesto Guevara, comandantului forțelor armate și a altor lideri cubani.

o companie comercială și un trust de automobile din Anglia au pus mina pe întregul comerț și transport, trustul de aluminiu și electricitate „Alucam and Evercam Setcetes” plătește cu 0,80 franci un kilowatt de curent electric, pentru a-l revinde cu 60 franci (profiturile acestui trust au fost într-un singur an de 7,5 milioane franci, în timp ce capitalul investit nu depășea 4,5 milioane).

Salariile plătit de patronii englezi și francezi sînt mai mult decît mizerie. În Camerun sînt cele mai mici salarii din lume. Un salariat francez coștigă de 14—15 ori mai puțin ca unul european. Și băștinășii trebuie să fie fericiți cînd are un salariu, deoarece din patru camerunezi unul e șomer.

Clima Camerunului este greu suportabilă — aerul e cald și foarte umed — ceea ce duce la o serie de boli. Lepra, vîrsatul și alte maladii groznică au un caracter epidemic. Malaria a mîplisit 70 la sută din populație, iar din 1000 de copii născuți 650 mor înainte de a implini un an. Cu toate acestea, prin „grăni” colonialiștilor există doar un medic care la o sută de mîi de locuitori și un singur spital, în marele port Victoria, înaccessibil însă băștinășilor.

Situația grea a camerunezilor este și mai accentuată de starea de înăpăturare culturală la care au fost supuși. 95 la sută sînt încă și astăzi analfabeți.

Școlii în limba maternă nu există, iar în toată țara nu funcționează nici o universitate.

Condițiile de locuit? Aceleași colibe primitive în care locuiau cu secole în urmă. Cîntea care a vizitat Camerunul povestește că a văzut în orașul Tiko, lângă Victoria, femele născînd în stradă.

Populația băștinășă e supusă la cele mai groznică și mai durabile privațiuni. Chiar și accesul camerunezilor în orașele mari — ca portul Victoria, Dua-

la, Buea și altele, aflate pe propriul lor teritoriu — este limitat și permis numai cu și cînd colonialiștii cred de cuvînt.

Această situație, firește, n-a putut dura la infinit. Grevele, manifestațiile de masă se înmulțesc. Ele s-au intensificat mai ales în ultimii ani, odată cu dezvoltarea mișcării de eliberare a popoarelor afro-asiatice: 1949 — greva minerilor; 1950 — greva lucrătorilor de pe plantațiile trustului „United Africa Company” și marea mișcare a țărănilor pentru a li se restituie pămînturile acaparate de colonialiști; 1953 — marea grevă generală — lată numai cîteva din cele mai importante mișcări populare cameruneze. Toate aceste mișcări sînt conduse de Uniunea Populațiilor din Camerun (U.P.C.), care cuprinde peste 80 la sută din locuitorii și de Uniunea Sindicatelor din Camerun.

Mișcarea de eliberare a luat un nou avînt în ultimii ani, cînd apar din ce în ce mai puternice lozincile cu caracter politic: patrioții camerunezi cer (ținerea alegerilor libere, independența țării, libertatea presei, eliberarea deținuților.

Împotriva acestei mișcări, colonialiștii dezlănțuie o campanie furtivă de teroare.

Poporul camerunez este hotărît să-și arunce lanțurile sclaviei coloniale și să-și lăurească un stat unic, liber.

Ca și în alte colțuri ale lumii, în Camerun colonialismul își trăiește ultimele clipe.

Mișcările revendicative ale muncitorilor francezi se întesesc. În clișeu: muncitorii de la societatea de gaz și electricitate din Paris manifestînd pentru mărirea salariilor.